

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a dr. Nagy János ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd) által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében - a Fővárosi Törvényszék 2017. július 5. napján kelt 31.P.20.393/2017/21-I. számú kiegészítő ítéletével kiegészített - a Fővárosi Törvényszék 2017. június 28. napján kelt 31.P.20.393/2017/18. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 23. sorszám alatt és a II. rendű alperes részéről 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és mellőzi annak megállapítását, hogy az I. rendű alperes az I. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát a ...-én a ... internetes portálon megjelentetett „...” című cikkben írt, „...” közléssel is megsértette.

A II. rendű alperes terhére megállapított késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját ... napjával állapítja meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az I. rendű alperes az I. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát a ...-én a ... internetes portálon megjelentetett „...” című cikkben annak valótlan állításával sértette meg, hogy - többek között -

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 14.400 (tizennégyezer-négyszáz) forint, az I. rendű alperest, hogy 81.600 (nyolcvanegyezer-hatszáz) forint, a II. rendű alperest, hogy 28.800 (huszonnyolcezer-nyolcszáz) forint kereseti illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra. A fennmaradó 7.200 (hétezer-kettőszáz) forint kereseti illetéket a magyar Állam viseli.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala javára külön felhívásra 14.400 (tizennégyezer-négyszáz) forint tanúdíjat.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül az I. rendű felperesnek 19.000 (tizenkilencezer) forint + áfa, míg a II. rendű alperest, hogy 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget fizessen meg.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül a II. rendű felperesnek fizessen meg 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 108.000 (száznolcezer) forint, míg a II. rendű alperest, hogy 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy I. rendű alperes megsértette az I. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy ...-én a ... internetes portálon megjelentetett „...” című cikkben valótlanul állította I. rendű felperesről, hogy

Megállapította, hogy az I. rendű alperes megsértette az I. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy ...-én a ... internetes portálon megjelentetett „...” című cikkben valótlanul állította I. rendű felperesről, hogy

Megállapította továbbá, hogy az I. rendű alperes megsértette a II. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a ...-én a ... internetes portálon megjelent „...” című cikkben valótlanul állította II. rendű felperesről, hogy

Kötelezte az I. rendű alperest elégtétel adásaként arra, hogy az ítélet rá vonatkozó rendelkező részének I. rendű és II. rendű felperesekre vonatkozó jogsértést megállapító szövegét a felek neve és perbeli pozíciójának feltüntetése mellett az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül az elnézést kérésével együtt tegye közzé a ... internetes portál fő oldalán legalább 48 órán keresztül, majd ezt követően mindaddig, amíg az idézett cikkek az internetes oldalon elérhetők.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg I. rendű felperes javára 15 nap alatt 750.000 forint sérelemdíjat, a II. rendű felperes javára 250.000 forint sérelemdíjat, valamint mindkét felperest érintően a marasztalási összegek után annak 2016. április 1-től a kifizetésig terjedő időre számított az érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatát, továbbá fizessen meg az I. rendű felperes javára 50.000 forint + áfa perköltséget, a II. rendű felperes javára 20.000 forint + áfa perköltséget.

Megállapította, hogy II. rendű alperes megsértette az I. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett ... internetes oldalon ...-án megjelentetett „...” című cikkben valótlanul állította I. rendű felperesről, hogy

Kötelezte a II. rendű alperest elégtétel adásaként arra, hogy az ítélet rá vonatkozó rendelkező része jogsértést megállapító szövegét a felek neve és perbeli pozíciójának feltüntetése mellett az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül az elnézést kérésével együtt tegye közzé a ... internetes portál fő oldalán legalább 48 órán keresztül, majd ezt követően addig amíg a cikk a honlapján elérhető.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg I. rendű felperes javára 15 nap alatt 400.000 forint sérelemdíjat, és ennek a ...-tól a kifizetésig terjedő időre számított, az érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatát, továbbá fizessen meg 30.000

forint + áfa perköltséget.

Az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy 84.000 forint, míg a II. rendű alperest, hogy 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket fizessenek meg az államnak külön felhívására.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság határozatának indokolásában hivatkozott az Alaptörvény II. cikkére, a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdésére, 2:45. § (2) bekezdésére, a 2.51. § (1) bekezdésére, valamint a Pp. 164. § (1) bekezdésére.

Megállapítása szerint az alperesek perrel érintett cikkei az I. és II. rendű felperesre vonatkozóan tényállításokat tartalmaznak, így őket terhelte az állítottak valóságának bizonyítása. **tanú1**, **tanú2** és **tanú3** tanúk vallomását részletesen ismertette. Mindezek alapján úgy értékelte, hogy I. és II. rendű alpereseknek nem sikerült igazolni, hogy a sérelmezett állítások a valóságnak megfelelnek, mivel **tanú1** vallomása cáfolta az alperesi közléseket. **tanú4** nem tudott arra vonatkozóan nyilatkozni, hogy I. rendű felperes ténylegesen milyen nézeteket vall, **tanú3** vallomásában előadottak pedig ellentétben állnak a cikkekben írtakkal.

Rögzítette, hogy a sérelmezett kijelentések alkalmasak voltak a felperesek mint közszereplők közmegítélésének hátrányos befolyásolására, a lejáratásukra, az ilyen jellegű valótlan tényállításokat még a közéleti szereplőknek sem kell eltűrniük. A sérelemdíj összegszerűségében értékelte a felperesekre és a környezetükre gyakorolt hatását, azt, hogy a jogsértések nagy nyilvánosság előtt történtek, és figyelembe vette azt is, hogy a sérelemdíj funkciója többek között az alperesek megfelelő magánjogi büntetése. Az alperesi kamatfizetési kötelezettséget a Ptk. 6:47. §-a alapján állapította meg.

A Pp. 81. § (2) bekezdése alapján kötelezte az alpereseket a felperesek részére perköltség megfizetésére, melynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján állapította meg. A feljegyzett eljárási illeték megfizetésére az alpereseket a 6/1986 (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, és 15. §-a alapján kötelezte.

Az ítélettel szemben az alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

Az I. rendű alperes a fellebbezésében az ítélet megváltoztatását, és a felperesek keresetének teljes elutasítását kérte, másodlagosan annak megváltoztatását a sérelemdíj vonatkozásában. Hivatkozott arra, hogy a perben kihallgatott tanúk vallomásai alapján megállapítható, hogy az általa megjelentetett cikkek közlései valósak. **tanú4** vallomása szerint az I. rendű felperes a tanúval egyező nézeteket vall, **tanú1** pedig nem tudott megalapozott és elfogadható választ adni arra vonatkozóan, hogy alelnöki szándéknyilatkozatában és annak visszavonásában mit értett a nemzeti hősokeket gyalázó ... történelem hamisításán. **tanú3** szintén ... pártinak tekinthető, és a jogi képviselő kérdéseire ő sem adott megfelelő válaszokat. A II. rendű felperes vonatkozásában előadta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a 32.Pf.20.184/2017. számú perben hozott ítéletében a sérelmezett cikkel kapcsolatosan rögzítette, hogy az nem a II. rendű felperes vezetéséről, hanem csupán az I. rendű felperesről és a köré csoportosuló személyek szűk köréről szól, továbbá, hogy a ... egyetlen vezetője sem került megjelölésre az I. rendű felperesen kívül, és ilyen személyekre nem is utalt az írás. A körben is az ítéltáblai határozatra utalt, hogy nem szerepelt olyan állítás a sérelmezett cikkben, hogy a felperes magát a ... táborába sorolná. A kiszivárgó tények letagadása olyan általánosság

szintjén mozgó kijelentés, amely konkrétum hiányában nem jogsértő.

A sérelemdíj megalapozatlansága körében előadta, hogy a már megjelölt ítélet szerinti az I. rendű felperes közszereplőként a ... kérdéssel kapcsolatos nyilatkozataival, az általa támogatott akadémia peradatok szerint is vitatott szellemiségével, tanításaival, annak nyilvánossággal összefüggő kritikaként el kellett, hogy viselje ezt a megnyilvánulást. Az I. rendű felperes nem vitatottan olyan személyekkel vette körül magát, akik nyíltan vállalták nézeteiket az ...-es események és személyek kapcsán, így az I. rendű felperesnek számolnia kellett azzal, hogy őt magát is ezen nézeteket vallónak minősítik.

A II. rendű alperes az ítélet megváltoztatását és az I. rendű felperes keresetének a II. rendű alperessel szembeni elutasítását és perköltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy nem vitatja, hogy az eljárás során nem sikerült kétséget kizáróan bizonyítani az I. rendű felperes meggyőződését. Azt viszont a perben rendelkezésre álló adatok kétséget kizáróan igazolták, hogy a ... az I. rendű felperes személye és pártja körül az utóbbi időben rendre felmerült. A ... történelem hamisítás közéleti téma volt, **tanú1** alelnökjelölti szándéknyilatkozata fő motivációjaként jelölte meg ezen irányzat elleni fellépést. A sérelmezett cikk nem volt alkalmas az I. rendű felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, mivel már két hónapja hasonló témákkal foglalkozott a sajtó. A II. rendű alperes sajtó-helyreigazítást tett közzé a ...-ai cikkében, ez önmagában elegendő elégtétel kell, hogy legyen az I. rendű felperes számára. Az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj mind jogalapjában, mind összegszerűségében alaptalan. A II. rendű alperesi cikk kapcsán a közszereplő I. rendű felperesi politikusnak a társadalmi megítélése nem változott.

A felperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperesek perköltségben való marasztalását kérték. Hivatkoztak arra, hogy a bíróság a perben a tényállást teljeskörűen feltárta. és minden a felek által indítványozott bizonyítást lefolytatott, a bizonyítékokból pedig teljes mértékben okszerű következtetést vont le.

Az I. rendű alperesi fellebbezés vonatkozásában kifejtették, hogy nem igaz, hogy a perben az alperesek indítványára kihallgatott tanúk, **tanú3**, **tanú2**, **tanú1** ne adtak volna elfogadható, elfogulatlan válaszokat a feltett kérdésekre. A Fővárosi Ítélet 32.Pf.20.184/2017/4/II. számú ítélete hibás megállapításokat tartalmaz, ugyanis a sérelmezett cikk a II. rendű felperes vezetéséről is szól. A II. rendű alperes fellebbezése körében arra hivatkoztak, hogy nincsen arról szó, hogy bármilyen adat igazolná, de csak akár alappal feltehetővé tenné, hogy bármiféle ... vett volna részt az I. rendű felperes. Hivatkoztak a Fővárosi Ítélet 2.Pf.21.221/2016/3/II. számú ítéletére, mely szerint azt kellett volna igazolni a perben, hogy az I. rendű felperes ilyen kultusz részese és osztja azon nézeteket, mely szerint az ..., ez pedig a perben nem történt meg. A sérelemdíj körében előadták, hogy az alperesi jogsértés súlya és felróhatósága kiemelkedő. Képtelen valótlanságokat írtak róluk, melyek vonatkozásában jóérzésű magyar ember csak viszolyogni tud. Az ...-es forradalom és szabadságharc Magyarország történelmének egyik meghatározó eseménye, nemzeti identitásunk egyik alapköve. Ebben a vonatkozásában tett hamis állítások mint politikai közszereplők társadalmi megítélésének rontására, a közvélekedésben róluk kialakult kép rombolására alkalmasak. A sérelemdíjnak a szerepe kettős, nemcsak reparációs, hanem represszív célzata és funkciója is van. Hivatkoztak arra is, hogy az I. rendű alperes a mai napig a helyreigazítási kötelezettségét nem teljesítette.

Az alperesek fellebbezése döntő részben alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályokat, így a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdését, a 2.45. §

(2) bekezdését, 2.51. § (1) bekezdését ismertette, azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, határozatának indokolásával lényegében egyetértett. Nem osztotta az alperesek fellebbezésében foglalt azon álláspontot, miszerint a kifogásolt közlések valósak lennének, és azokat peradatok igazolnák. Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte a bizonyítékokat. Az I. rendű alperes nem tudott olyan I. rendű felperesi megnyilvánulást, nyilatkozattételt igazolni, amelyek alátámasztanák azt, hogy az I. rendű felperes a cikkekben közölt történelmi szemlélettel, gondolatvilággal rendelkezik.

A ...-ei cikkből a kereset tárgyává tett közlések részben azzal kapcsolatosak, hogy a felperes mit tett, mit mondott másként, másrészt pedig a nézeteit taglalják. A valóság bizonyítása körében az elsőfokú bíróság kihallgatta az alperesek által indítványozott tanúkat, **tanú3t**, valamint **tanú2t**, akik vallomása nem igazolta az alperesek védekezését. Az elsőfokú bíróság ezenfelül a felperesek indítványára beszerezte a Fővárosi Törvényszék 62.P.25.233/2016. számú per iratait, amelyben tanúként kihallgatásra került **tanú5**, és **tanú6**, akik szintén cáfolták a sérelmezett közlések valóságtartalmát.

A ...-i cikkben sérelmezett, „...” fordulat tekintetében a Fővárosi Ítéltábla nem állapított meg jogsértést az elsőfokú bírósággal ellentétben, ugyanis ténylegesen a sérelmezett cikkbeli közlés úgy szól, „...”. Ezzel az I. rendű alperes az I. rendű felperest besorolja a ... táborába, a ... ellentétéről ír, ez pedig nem azonos azzal, hogy az I. rendű felperes ... Ezen sérelmezett közlés ténylegesen nem az I. rendű felperes szubjektív gondolataira vonatkozóan tartalmaz állítást, hanem a cikk újságírójának gondolatait közvetíti.

A „...”, illetve „...” megállapítások körében a másodfokú bíróság ismételten hivatkozik arra, hogy a cikkbeli közlés úgy szól, „...”. Ezen állítások jelentéstartalma, konkrét mondanivalója az, hogy az I. rendű felperes valójában az általa sérelmezett kereseti tényállításokat magáénak vallja, csak azokat a nyilvánosság felé letagadja és így kiszorítja a ... azokat, akik ezt szóvá teszik. Ezen közlések pedig megvalósítják a jóhírnév sérelmét, ugyanis a közlésekkel ténylegesen az I. rendű alperes azt az átlagolvasói felfogást éri el, hogy mindaz amit korábban az I. rendű felperes történelmi szemléletéről írt, megfelel a valóságnak, ugyanis az ilyen jellegű történelmi szemlélet nyilvánosságra kerülését az I. rendű felperes mindenképpen meg kívánja akadályozni. A II. rendű felperes jóhírnevét sértő I. rendű alperesi állítások okán a Fővárosi Ítéltábla arra mutat rá, hogy a cikkben írtak nem a II. rendű felperes teljes pártvezetését érintik, hanem csupán az I. rendű felperesről és a köré csoportosuló személyek szűk köréről szól, azonban ez nem eredményezi azt, hogy a II. rendű felperest ne lehetne érintettnek tekinteni, ugyanis egy politikai párt szűk vezetésére vonatkozó közlés magára a pártra is vonatkozik.

A ...-ai cikk vonatkozásában a II. rendű alperest terhelte annak bizonyítása, hogy az I. rendű felperes a ... részese, ezáltal osztja azon nézeteket, miszerint az Ezt a II. rendű alperes a kihallgatott tanúk vallomásával nem támasztotta alá. **tanú1** tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy az I. rendű felperes tiszteli az ...-es forradalom és szabadságharc emlékét, hőseit, illetve magyarázatot adott az alelnöki nyilatkozatára, miszerint **tanú3nak** a kereszténységgel kapcsolatos megnyilvánulásaival nem értett egyet.

A II. rendű alperes alappal nem hivatkozhat arra, hogy ilyen jellegű közléseket tettek közzé más sajtótermékek is, mivel önálló felelősséggel tartozik az általa közöltek valóságtartalmáért Ptk. 2:45. § (2) bekezdése alapján.

A Fővárosi Ítéltábla a II. rendű alperes fellebbezési érvelésének tükrében arra is rámutat, hogy a sajtó-helyreigazítás, valamint a személyiségi jogsértés Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) pontja szerinti objektív jogkövetkezménye, az elégtételadás, két különböző jogintézmény. Az esetleges korábbi sajtó-helyreigazítás nem váltja ki a felróhatóságtól független szankciót, amely a jogsértés esetén alkalmazandó erkölcsi elégtétel.

A fentiek következtében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a másodfokú ítélet rendelkező részében megjelölt cikkben írt közlés vonatkozásában a jogsértés megállapítását mellőzte.

A másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét a II. rendű alperes vonatkozásában megállapított késedelmi kamatkövetelés kezdőidőpontja vonatkozásában, ugyanis az elsőfokú bíróság által meghatározott időpont megelőzi a II. rendű alperes kiadásában megjelent cikk közzétételét, így az a Ptk. 6:48. § rendelkezéseivel ellentétes volt.

A megállapított sérelemdíjak mértéke vonatkozásában az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:52. § (2)-(3) bekezdései alapján helytállóan döntött, a másodfokú bíróság nem látta annak indokát, hogy csökkentse azok összegét. A Fővárosi Ítéltábla e körben figyelembe vette, hogy az egyik I. rendű alperesi cikk ... napján, a ...-ei nemzeti ünnep előtt egy nappal jelent meg, amikor is a társadalom ezen történelmi eseménnyel, az évi forradalom és szabadságharcra kapcsolatos érdeklődése fokozott. Az évi forradalom és szabadságharc a magyar nemzet kiemelkedő történelmi eseménye, melynek céljai a kívánt alkotmányos berendezkedés és szabadságok kivívása, majd később a függetlenség voltak. Azt híresztelni valótlanul egy politikusról, egy politikai pártról, hogy meggyőződésük szerint ezen forradalomban és szabadságharcban résztvevők hazaárulók voltak, olyan súlyos kijelentések, amelyek a társadalmi megítélésüket rombolják. Az évi forradalom és szabadságharc leverését követő megtorlás részét képező október 6.-ai kivégzések (Arad, Pest) napja nemzeti emléknap, nemzeti gyásznapi. Az Aradon kivégzett 13 katonai vezető halálára való koccintás, és így annak megünneplése nemcsak ezen katonák emlékének a meggyalázása, hanem a forradalom és szabadságharc kigúnyolása is.

A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részének pontosítása szükséges. Annak első oldalán a ... napján megjelent cikk egyik jogsértő közlése vonatkozásában 1948 szerepel, holott ténylegesen a sérelmezett I. rendű alperesi írásban, és a felperesi keresetben is 1848-ra történik hivatkozás.

A tényleges pernyertesség-pervesztesség aránya I. rendű felperes és I. rendű alperes között 85%, II. rendű felperes és I. rendű alperes között 80%, I. rendű alperes és II. rendű alperes között 85%, ennek megfelelően osztotta meg a másodfokú bíróság az eljárási illetéket a felek között a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján. A Fővárosi Ítéltábla rögzítette, hogy a II. rendű alperesre eső eljárási illetéket az Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontjára figyelemmel a 6/1986 (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

A Pp. 78. § (2) bekezdése alapján a bíróságnak az állam által előlegezett költségről hivatalból kell határoznia, ennek ellenére az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a 17. sorszám alatti jegyzőkönyvben az I. rendű alperes indítványára kihallgatott **tanú3** részére megállapított 14.400 forint tanúdíj viseléséről. A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdésének megfelelő alkalmazásával, és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az I. rendű alperest kötelezte ezen költség megfizetésére.

Mivel az alperesek fellebbezése ténylegesen eredményre nem vezetett, ezért az alperesek kötelesek megfizetni a másodfokú perköltséget, melynek mértékét a Fővárosi Ítéltábla mérlegeléssel, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján állapította meg. Ugyancsak az alperes viselik a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett fellebbezési illetéket, melyről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint határozott.

Budapest, 2017. november 21.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

bíró

Dr. Kovács Éva s.k.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő